

Tolste Møde.

Tirsdagen den 10de November 1891, Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Krigsministeren har tilstillet mig Eksemplarer af et af ham i Folketinget fremsat Lovforslag om Oversergenters og ligestillede Spillemænds Forskning med Overmunderingsfager. De modtagne Eksemplarer ere omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Anlæg af en Sørbane fra Ringe til Nyborg.

Formanden: Man har meddelt mig, at man paa sædvanlig Maade har forenet sig om at vælge følgende 9 Medlemmer til Udvalget: Breinholt, Jacobsen, Madsen, Moltke, S. Pedersen, B. Pedersen, Reedtz-Thott, Rump og Steel. Saakremt ingen har noget herimod at erindre, ere disse valgte som Medlemmer af Udvalget. (Ophold). Det er saaledes Tilfældet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Den 5te Landstingsmand for I. Kres (Knudsen) og den 6te Landstingsmand for I. Kres (Andersen) indbringe Forslag til Lov om Arbejdstid.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Knudsen): Med Hensyn til Motiveringen af det Lovforslag, som jeg herved har den Ære at forelægge, kan jeg fatte mig kort, idet jeg kan henvide til, hvad jeg i Fjorudtalte ved Forelæggelsen af et lignende Forslag. Ærede Medlemmer ville erindre, at jeg da særlig henvidte til den Indflydelse, som Maskinerens Udvikling har haft paa Arbejderforholdene. Sea herover for saa vidt

ikke nærmere at gaa ind paa at betone, at denne maskinelle Udvikling har ført til, at en stor Del Arbejdere ere blebne overflødige, og at man mærker denne Overflødiggørelse af Arbejdere derved, at Arbejdsløsheden stadig vokser, saa at man saa godt som altid har Arbejdsløshed at kæmpe med, selv under ret gode, taalelige Arbejdsforhold. Disse Forhold paa Arbejdsmarkedet have medført, at man i flere industrielle Fag har søgt at staffe en større Arbejdskraft Anvendelse derved, at man har arbejdet paa at indskrænke Arbejdstiden. I nogle Fag er det ogsaa lykkedes at saa Arbejdstiden forkortet, men langt fra i alle Fag, langt fra for den store Masse af Arbejdere. Det viser sig altsaa derved, at det private Initiativ til Arbejdstidens Forkortelse ikke er tilstrækkeligt, at Arbejderne ikke selv ere i Stand til at tilkæmpe sig den Forkortelse af Arbejdstiden, som de ønske, men at der maa træde andre Kræfter til, og derfor mene vi, at det bør være Lovgivningsmagten, som ordner dette Forhold. Trods den 10-Timers Arbejdstid, der er indført i adskillige Fag, er det dog saaledes, at Arbejdsløsheden bestandig vedvarer, og man kan altsaa ikke anse 10 Timers Arbejdstid for at være tilstrækkelig kort. Naar der er Tale om, at Lovgivningsmagten skal gribe ind for at ordne disse Forhold, naar der skal skrives til saadanne Forholdsregler, mene vi, at der bør gaas noget videre, nemlig til at forkorte Arbejdstiden til 8 Timer. Ved en saadan Foranstaltning mene vi ganske vist ikke, at man vil formaa at ophæve Arbejdsløsheden; thi det er jo saaledes, at ihvorvel forkortet Arbejdstid giver Plads til en Del flere Arbejdere end dem, der ere beskæftigede i Forveien, faar en forkortet Arbejdstid tillige den Virkning, at Arbejdet bliver mere intensift, at den enkelte Arbejder i den kortere Tid er i Stand til at udrette forholdsvis mere end i den lange, og at det altsaa ikke vil faa fuldstændig Virkning i samme Forhold til Arbejdsløshedens Ophevelse, men vi mene, at den vil bevirke en væsentlig Indstrækning i Arbejdsløsheden, og mene, at allerede det er et stort Gode, som man maa traagte efter at opnaa. Men der er desuden adskillige andre Motiver til at komme med dette Forslag. Paa adskillige Arbejdsomraader, det kan jo ikke bestrides, overanstreges Arbejderne faktisk, saaledes som Arbejderforholdene ere ordnede nu, og vi mene, at dette bør forhindres. Naar det ikke allerede er forhindret, ligger det ingenlunde deri, at Arbejderne ikke ønske, at Arbejdstiden skal forkortes, saaledes at de ikke længere behøve at blive overanstregte, men deri, at de ikke ere i Stand til at gennem-